

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastoj.

Leto XII.

V Ljubljani, mesca avgusta 1909.

Štev. 8.

Avgust.

V prvi polovici avgusta se čebele pripeljejo v ajdo. S prevažanjem se ne sme čakati, da je ajda že v cvetju; čebele je treba že nekaj dni prej pripeljati, da se do paše že nekoliko privadijo novega naleta.

Kdor želi, da mu panji doneso v ajdi dovolj dobička, naj pripelje le močne panji v pašo. Ajdova paša je sicer v nekaterih letih tako obilna, da se tudi slabiči okrepé in popravijo in še obilno strdi naneso; a taka leta so redka; slabič se navadno komaj za zimo oskrbi. Brezmatične panji in pa one z neizprašenkami pusti doma. Opustele panji ti gotovo, včasih celo v prvih dneh, napadejo ropnice; neizprašenke pa se v ajdi pogosto pogube pri prahi.

Velike važnosti je, da je v ajdovi paši v panjih dovolj mladine; če brezpašni čas pred ajdo dalje časa traja, je treba čebele obilno pitati.

Panju, ki nima dovolj medu, daj pred prepeljevanjem 1 kg strdi ali sladkorjeve zmesi, ker čebele večkrat nimajo po več dni nobene paše, da se ne zgodi tako kot lani, ko je tik pred ajdo padlo veliko število panjev vsled lakote.

Kar je za prevažanje potrebnega, se mora že prej oskrbeti, ne šele zadnji dan. Panji se še enkrat pregledajo, slabiči in brezmatičniki se združijo. Paziti je tudi treba, da satniki z mladim, belim satovjem ne vise jeden za drugim; med nje naj se obesi nekaj starejših, temnih satov, ki se na vseh štirih straneh drže satnikov. Ako se to opusti, se lahko prigodi, da se med prepeljevanjem kak sat posuje, ki navadno še par drugih podere, in panj je uničen. Starejši dobro pritrjeni sati pa varujejo, da se ne zgodi še večja nesreča; so opora.

Panjem naj se ne obeša preveč praznih satnikov; nekatera leta čebele malo ali nič satja ne stavijo, če tudi je paša ugodna. Kdor ima pa dovolj praznih satov, naj te obesi v panji; ob dobri paši mu jih bodo čebele hitro napolnile, in te še vedno lahko zameniš s praznimi satniki.

Zadnjih par satnikov naj bo pri prevažanju vedno praznih, da imajo čebele dovolj prostora in zraka.

Kadar je panj v redu, se potisne mesto steklenega okenca v panj prav trdo do zadnjega satnika okence z žično mrežo, in se pritrdi z nekaj žebli k stranicama, da se ne more premikati. Tudi različne špranje, skoz katere bi čebele zamogle uhajati, naj se zamaše. Pri vratih naj se duški odpro, še boljše je, če se vrata sploh odstranijo. Žrela se pripro s prevotljenimi lésicami. Pri kranjskih panjih se navadno mesto končnice vtakne žična mreža, ali pa se odpre dušek. Panjem, ki delo pokrivajo, je treba naložiti v paši náloge.

Dan pred prevažanjem pusti čebele v miru; kadar nehajo leteti, pripro žrela. Panji se na vozu ne smejo premikati; špranje se zamaše s slamo. Nalagajo naj se panji tako, da ima satje jednako smer z osmi, prašnice so torej pri nemških in francoskih panjih obrnjene naprej ali nazaj. V železniških vagonih naj se pa nakladajo panji tako, da stoji satje poprečno k osi.

Kadar je vse v redu, je treba začetkoma le počasi peljati, ker čebele vsled nenavadnih sunkov in tresenja postanejo nemirne in prično šumeti; čez nekaj minut je dobro voz ustaviti in počakati, da se čebele nekoliko umiré. Če postane čebelam med vožnjo vroče, vlij, če je mogoče, nekoliko vode od zgoraj na delo. Vozijo naj se čebele vedno le v koraku; v jutranjem mraku naj bodo, če le mogoče, že v ajdi.

Pri skladanju je dobro, če se čebele postavijo kolikor mogoče v istem redu, kakor so doma stale. Kadar je vozna živina že v hlevu, se prašnice odpro in duški zapro. Panji se nakratko pregledajo, če se ni kateri posul. Če je voda blizu, je to čebelam le ugodno.

Navadno se pri nas čebele v ajdi spravijo v čebelnjake. Če jih pa kdo postavlja kar na prostem polju, naj jim naredi nekoliko strešice; pazi naj tudi, da panji drugega čebelarja ne stoje ravno pred njegovimi, sosedove čebele tudi ne smejo letati ravno čez njegove. Ajdov med čebele včasih tako omami, da gredo kar v bližnje prašnice in panji, ki so bolj zadaj, izgube obilo družine.

Priden čebelar spremlja svoje čebele v pašo in skrbi, da je vse v pravem redu. Tudi pomagačem naj ne pozabi kupiti previdne mere pijače; tako se marsikateri pik, ki je pri prevažanju neizogiben, laglje preboli.

Kdor pa svoje čebele dalj časa prevažá, recimo par dni, mora čebele v panju z vodo preskrbeti; pest debela kepa stlačenega mahu se napoji dobro v vodi in pritrdi v panju.

Predpriprave za dobro prezimovanje.

M. Humeck.

Mesca avgusta in prvo polovico septembra je pravi čas, ko napreden čebelar začne misliti na prezimovanje posebno pri panjih s premakljivim

delom. Opravila, ki se sedaj zamude, se pozneje ne dajo več izvršiti, ali so pa v škodo, ako se vršijo prepozno.

Po največ krajih naše domovine imajo čebele tudi v jeseni ob ugodnem vremenu več ali manj izdatno pašo, zlasti na ajdi. Kjer se ajde ne seje, prevažajo čebele sredi avgusta v ajdovo pašo. Predno se torej začne jesenska paša, je treba dobro pregledati vse panji s premakljivim delom in satje v vališču razvrstiti tako, kakor bo ostalo čez zimo. Zakaj med jesensko pašo si čebele že priredijo po svojem prirodnem nagonu vališče v prezimovališče in okrog sebe zgoraj, zadaj in ob obeh straneh nakopičijo zimsko zalogo. Zato je treba pred jesensko pašo odstraniti iz vališča vse nepotrebno trotovo in staro, črno, nerabljivo satje. Istotako ne spada v vališče krivo izdelano ali le napol izvršeno satje. Vsi taki okvirji se ali popolnoma odstranijo, ali pa obesijo med jesensko pašo zadaj v vališče, oziroma v medišče tako, da se po končani paši lahko odstranijo, ne da bi bilo treba posegati v čebelno gnezdo in razdirati vališče. Čim preje in čim bolj vzorno se priredi vališče sedaj, tem lepše se bodo razvijala ljudstva spomladi. V vališče spada samo delavčno, lepo ravno, popolnoma izdelano, ne čisto novo, pa tudi ne prav prestaro satje. Kje blizu kraja pustimo tudi lahko sat, ki ima kakih 50 cm^2 trotovine; več je ni potreba.

Sedaj je še tudi čas, da se zamenjajo stare matice z mladimi oprашenimi. To se mora pa vršiti ob sedanjem času z veliko previdnostjo, ker čebele takoj spoznajo vsako izpremembo in druge matice ne sprejmejo tako rade kakor spomladi in poleti. Najbolj gotovo se doseže dober uspeh, ako se stara matica ujame in zapre v matično hišico, ki mora biti tako prirejena, da se da potisniti med satje v sredo vališča. Čez 2 dni se stara matica vzame iz hišice, in namesto nje denemo noter mlado matico in jo pustimo zopet 2 dni zaprto. Po preteku 2 dni pa matičnico odpremo in izhod zamašimo s testom, narejenim iz medu in stolčenega sladkorja. Čebele prejedo zamašek in matica mirno zleze na satje. Stavljenje zalege se tako pretrga kvečjemu za 5 dni, kar je velike važnosti. Sedanja zalega je dragocena, in vsaka daljša zamuda v stavljenju v veliko škodo čebelni družini. Ni namreč vse odvisno od tega, koliko čebel ima panj čez zimo, ampak važnejše je, kakšne so. Čim več mladice je jeseni v panju, tem boljše je.

Ko smo uredili satje v vališču in poskrbeli za dobre matice, to pa vse pred jesensko pašo, izvršili smo najvažnejše delo za prezimovanje. Moje neomajno prepričanje je, da je potem vsaka takozvana jesenska revizija nepotrebna. Ko paša mine, izvrši vso revizijo tehničar. Če pokaže dovolj teže, je pustiti panj pri miru. Kvečjemu se mu odvzame kak nepotreben in neobseden sat. Če pa tehničar napove kak primanjkljaj, se panju doda potrebna množina medu ali sladkorja, ne da bi se panj kaj vznemirjal. Ko ima dovolj, je opravljen do pomladi.

Kdor nima jesenske paše in čebel ne vozi v ajdo, jim mora navadno v jeseni polagati, da dopolni kolikor jim manjka za zimo. Tu naj vsakdo posnema naravo! Ob času jesenske paše je edino pravi čas za zimsko pitanje. Do konca septembra naj bode v panjih končano vsako delo. Predno

pričnemo pokladati za zimo, moramo izvršiti na panjih vse tisto, kar sem povedal zgoraj. Torej najprej uredimo vališča, potem tehtamo in naposled primanjkljaj dopitamo.

Pri kranjcih z nepremakljivim delom ne moremo storiti veliko. Pač pa ne pozabimo dveh reči pred jesensko pašo in sicer: 1. Odstranimo vse brezmatične panji, oziroma jim dajmo oprasene matice (ako so dovolj močni in matice še sprejemajo) in 2. pokladajmo pred pašo vsem šibkejšim panjem, da ne pridejo v pašo sestradani in brez zalege.

Panjem, ki imajo veliko trotovine, isto lahko izrežemo pred pašo. V slučaju, da nastopi prav ugodna ajdova paša, stavijo ljudstva satje, in sicer navadno delavčno.

3. enodnevni čebelarški tečaj v Ilirski Bistrici

dne 18. julija 1909.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

S čebelarstvom se pečajo dandanes skoro bi rekel vsi sloji. Nekateri čebelarji za pouk in zabavo, drugi za gmotni dobiček, tretji pa za oboje. Vse to pa nudi le umno in napredno čebelarstvo. Ker je današnji čas čas napredka, zato je tudi čebelarstvo v zadnjih desetletjih zelo napredovalo, da donaša čim največ gmotnega in duševnega užitka. Da se umno in napredno čebelarstvo tudi med Slovenci razširi in pospešuje, ustanovilo se je „Slovensko osrednje čebelarško društvo“, ki izdaja v ta namen strokovni list „Slovenski Čebelar“, prireja po raznih krajih čebelarske shode in letos je priredilo tudi tretji enodnevni čebelarški tečaj v prijazni Ilirski Bistrici na Notranjskem.

Namen čebelarskega tečaja je, da se čebelarji prepričajo in pouče, kako se umetno čebelari, vidijo razne vrste panjev, čebelarško orodje, izdelovanje in uporabo umetnega satovja, vzgojo matic itd. To se pa vidi edinole pri velikem in vzornem čebelarju. Zato je „Slovensko osrednje čebelarško društvo“ prosilo svojega podpredsednika g. Antona Žnideršiča, ki slovi daleč naokrog kot najboljši čebelar, da bi se pri njem vršil čebelarški tečaj, kar je radevolje ustregel.

V nedeljo, dne 18. julija smo se pripeljali z jutranjim brzovlakom ob pol deveti uri v Trnovo-Bistrico. Na kolodvoru so nas pričakovali že poprej došli udeležniki z gospodom Žnideršičem na čelu, da nas pozdravijo in spremijo v prijazno Ilirsko Bistrico, nedaleč od kolodvora. Po kratkem zajutru smo se takoj zbrali v tovarni testenin gosp. Antona Žnideršiča, ki je bila že pripravljena za predavanje. Bilo nas je nekaj nad 50 udeležnikov iz raznih krajev Kranjske, Primorske in Štajerske.

Najprvo stopi na oder gosp. Anton Žnideršič, da nas namesto obolelega gospoda predsednika Črnagoja, ki je brzojavno pozdravil shod, najsrčneje pozdravi. Nato nam razlaga razvoj svojega čebelarstva od začetka do sedanje popolnosti. Spoznal je, da je v Ilirski Bistrici lega za čebelarstvo izvrstna, da

je dovolj paše in četudi včasih razsaja silovita burja, se lahko tukaj čebelarji z uspehom. Zato je osnoval pred 17 leti čebelarstvo ter je v zvezi s teoretiškim znanjem in praktičnimi izkušnjami vedno izboljševal in izpopolnjeval, dokler ni došel do te popolnosti. Lahko rečem, da nima v tem oziru gospod Žnideršič vrstnika ne na Slovenskem in morda ne v Avstriji.

Gospod Žnideršič nam je najprvo razkazoval in razlagal po njem preurejeni Albertijev panj. Ta panj je nekoliko višji kot gerstungovec in nekoliko širji. Okvirji so isti kot Gerstungovi, samo da leže podolgem v mrzli stavbi. Panj je razdeljen v dva oddelka, zgornji in spodnji. Zgornji oddelek je čez zimo do majnika zaprt in pokrit z blazino. Ko so čebele v majniku že toliko razvite, da bi kmalu mislile na rojitev, takrat se obesijo vsi okvirji razun onega, na katerem je matica, v zgornji oddelek. Prvi in drugi oddelek meji matična rešetka. Spodnji oddelek se izpolni z umetnim ali izdelanim satovjem. Na ta način matica ne more v zgornji oddelek ter vsled tega zaleže ves spodnji oddelek, čebele pa nosijo med v zgornjega. Rojitev se vsled tega popolno prepreči, in ko je zgoraj zalega izležena, se lahko odzamejo satniki in iztočijo ter zopet obesijo nasprotno. V teh panjih se pridela največ medu, ker se vsled preprečenja rojitve moč ljudstva ne deli, in izkoristi glavno pašo, ki je v Ilirski Bistrici v juniju.

Dalje nam je pokazal gospod Žnideršič svoj eksportni panj. Ta panj je čisto preprosto narejen. V notranjščini je ravno tak kot prejšnji, samo da nima dveh oddelkov, in je namenjen za prevažanje v pašo in čebelarstvo kupčijo. Te panji opremi gospod Žnideršič z umetnim satjem in jih razdeli čebelarjem v okolici, ki mu v jeseni pripeljejo polne ter zaslužijo lepe novce brez posebnega truda. Eksportne panji prodaja kranjska čebelarstva zadruga po dve kroni.

Končno nam je gospod Žnideršič pokazal tudi pripravo za pitanje, razlagal krmljenje s sladkorjem in druge podrobnosti. Po izbornem in temeljitem predavanju gospoda Žnideršiča je sledilo burno odobravanje.

Za gosp. Žnideršičem stopi na oder nadučitelj gosp. Anton Likozar, ki obširno razlaga umetno čebelarstvo in pomen novoustanovljene „Kranjske čebelarstva zadruga“ v Il. Bistrici. Povdarja, da „Kranjska čebelarstva zadruga“ nima namena morda uničiti druge čebelarstva trgovce, marveč jih hoče še podpirati. Sedaj so morali posamezniki drago plačevati inserate v tujih listih, če so hoteli kaj prodati, sedaj pa teh stroškov ne bodo imeli, ker bo inserirala le zadruga, in trgovci bodo pošiljali blago naravnost njej ter imeli več dobička nego doslej.

Zadruga bo dobivala državno podporo, ker je posameznik ne dobi, in s tem bo lahko plačevala inserate in pokrivala druge stroške. Naglašal je, da le v organizaciji je dandanes moč. Kakor drugi stanovi, tako naj se tudi čebelarji organizirajo. V ta namen je toplo priporočal, da se vsi čebelarji vpišejo v „Slovensko čebelarstvo društvo“ in „Čebelarstvo zadruga“. Potem ne bodo več medarji določevali čebelarjem sramotne cene in pacali z blagom, da se človeku studi, ampak blago bo imelo drugačno ceno. Vsak član zadruga

Udeležniki 3. enodnevnega čebelarskega tečaja v Ilirski Bistrici
dne 18. julija 1909.

bo poslal svoje blago naravnost zadrugi, in ta bo razpošiljala zopet svojim naročnikom po svetu.

Tudi temu izbornemu predavanju je sledilo burno odobravanje. S tem je bil dopoldanski vzpored končan in čebelarji so se zbrali na verandi gostilne gosp. Tomšiča k skupnemu obedu.

Le pet se nas je izneverilo. Gospod Urbančič Mihael, železniški čuvaj, je povabil gosp. Likozarja, gosp. Klančarja z njegovo gospo soprogo, ki se je tudi udeležila tečaja, kar sem preje pozabil omeniti, in mojo malenkost, naj se popeljemo z že najetim vozom na njegov dom v tri četrt ure oddaljeno Malo Bukovico pogledat njegovo čebelarstvo. Dasi nas je kosilo v gostilni že čakalo, vendar smo sprejeli z veseljem njegovo povabilo. Ko si ogledamo njegovo dobro urejeno čebelarstvo, povabi nas njegova gospa soproga v čuvajnico. A tu smo bili iznenadeni. V sobi je bilo že vse pripravljeno za kosilo in sicer fino, prav po mestno. Noben izgovor ni pomagal nič. Kar sestri smo morali za mizo in pričeti z okusno napravljenim obedom. Gospa se je izkazala kot izborna kuharica, ki lahko prekosi marsikatero mestno kuharico v hotelu. Samoobsebi se razume, da smo tudi pridno splakovali grla z rujnim vincem. Med obedom so prišle v sobo domače večje hčerke, ki so nas zabavale z ljubkim deklamovanjem. Sploh se je pri vsem takoj opazilo, da je v hiši skrben gospodar in umna gospodinja. Vse je bilo lepo snažno, otroci — bilo jih je menda osem — vsi lepo umiti, čedno napravljeni, in kar je glavno, dobro vzgojeni. Tudi domače živine ni manjkalo; v hlevu sta bili dve kravi in v svinjaku dva prašiča. Prehitro je potekel čas, da smo se morali ločiti od gostoljubne hiše in hiteti nazaj v Ilirsko Bistrico k popoldanskemu predavanju.

Popoldne od pol dveh do treh je razlagal gospod profesor Josip Verbič v tovarni najvažnejše stvari o sestavi telesa čebele, matice in trota. Razlago je pojasnjeval s pomočjo stenskih slik in s*skioptikom. Čebelarji so z zanimanjem sledili učenjaški razlagi.

Po teoretičnem predavanju je sledil praktični pouk, in sicer se je v tovarni najprvo vlivalo umetno satovje, potem smo se pa podali k čebelnjaku, kjer smo videli uporabo umetnega satovja, odkrivati in točiti med, nadalje kako se narejajo roji, umetno vzgojo matic in drugo. Razkazovali so nam gosp. Žnideršič sam in njegova čebelarska mojstra. Kljub temu, da je bilo soparno in velik nemir udeležencev, vendar ni pičila nobena čebela, tako krotko živalco ima gosp. Žnideršič. Tu smo spoznali, da je gosp. Žnideršič velik teoretik in praktik obenem.

Po končanem predavanju nas je fotografiral za spomin čebelarski mojster gosp. K. Sebade, katero sliko vidite natisnjeno. Kdor želi imeti fotografijo, obrne naj se na omenjenega čebelarskega mojstra; stane 2 K.

Le prehitro nam je minil čas in morali smo odriniti na kolodvor, kamor nas je še spremil gosp. Žnideršič. Za njegov trud in požrtvovalnost se mu zahvali v imenu udeležencev gospod Anton Lapajne, učitelj na kmetijski šoli na Grmu.

Tudi na tem mestu bodi izrečena srčna zahvala za obilni trud, ki ga je imel gosp. Žnideršič z nami. Storil je s tem plemenito delo za povzdigo našega čebelarstva. Ohranili ga bomo vedno v hvaležnem spominu. Enako bodi izrečena iskrena zahvala gg. profesorju Josipu Verbiču in nadučitelju Antonu Likozarju za njiju zanimivo strokovnjaško predavanje.

Z Roba pri Vel. Laščah. Ko sem prejel letošnjo 6. številko „Čebelarja“ sem seveda vse drugo preje prebrskal, nazadnje sem šele pogledal „listnico uredništva“¹⁾. Joj, joj, gosp. urednik, Vi nas pa znate „panat“! Prevzetni čebelarji! — (pojem „nekoliko“ izpustim). Če bi bil najpreje prečital „listnico uredništva“, bi bil gotovo pozabil na roj, ki mi je ravno odhajal „na rajžo.“ Precej sem sklenil, da Vam pošljem dopis, da Vas potolažim (pa seveda pade človek zopet v stari greh pri svojem opraviilu in službi).

Poslušajte torej o moji, oziroma naši čebelarski letini! Prezimil sem srečno 5 panjev kranjičev. Povdarim takoj, da sem spomladi dvomil o kakršnikoli „dobri“ letini. Že v drugi polovici aprila kazale so pa čebelce jako dobro. Napredovale so zelo hitro, in 23. maja dobil sem 2 prva roja. Bil pa nisem prvi z roji; prvi je imel roj naš član gospod Janez Zakrajšek iz Gradišča že dne 16. maja, člana gg. Primož Zakrajšek iz Cent in Fr. Rozman iz Podstrmca pa 17. maja.²⁾ Jaz sem torej tretji. (Lansko leto sem imel prvi roj 30. maja.) Črez 2 dni imel sem zopet 2 prva roja in to je šlo dalje tako, da mi je vseh 5 starcev dalo po 3 roje. No, eden „drucec“ mi je prišel precej drugi dan po odrojenju ob matico (ni se vrnila s prahe). Vrnil sem ga izrojencu, ker je matica pela za „tretjaka“. Precej drugi dan po vrnitvi sem dobil roj (drucec in tretjak skupaj), ki je sedaj najlepši plemenjak. Zadnji tretjak pa je rojil dne 14. junija. Paša je bila izvrstna tako, da sem dne 25. junija dobil 2:35 kg težkega vnuka. (Devičnike, t. j. roje rojev, imenujemo pri nas čebelarji „vnuke“.)³⁾ Dejal sem: „Sedaj pa le mir, imam že dovolj pridnih družin.“ Niso me ubogale, šlo je toliko daleč, da so mi prvi roji dali po 2 vnuka, peti pa enega. Recite kar hočete, bal sem se jih, sprejel sem jih pa vendar. Zanimivo je bilo

¹⁾ Včasih bi bilo dobro „listnico uredništva“ dejati na uvodno mesto, pa z debelimi črkami napisati, potem bi se menda (!?) vsakega prijelo. Vsaj to pot bi bilo dobro! — Op. pisca.

²⁾ Gosp. Fr. Rozman je imel leta 1907. prvi roj 8. maja, leta 1808. pa 14. maja. — Op. pisca.

³⁾ Značilen čebelarski izraz, ki je morebiti star odkar Slovenci čebelarijo. — Op. ured.

videti po odhogu „vnuka prvca“ zadaj na sedmih podolžnih satih viseti 9 matičnih celic. Ob istem času prišel mi je eden izmed izrojencev ob matico. Najlepšo izmed 9 matičnih celic — že zaprto — sem odrezal in jo na klinčku dal zadaj brezmatičniku. Črez teden dni je bila izvaljena, osmi dan že sprášena. Morete si misliti, kako sem bil vesel, da sem rešil družino osirotenja!

Ob 2 roja (vnuka prvca in drugca) prišel sem na čuden (!?) način. Oba sem prestregel isti dan, oba pretresel v panjova, in oba sta se polagoma preletela v izrojenca. Pustil sem jih menda premalo časa v prestrezalu. — Zadnji roj imel sem dne 19. julija. Toda paša je prenehala kmalu po kresu in imam vnuka drugca, ki v 8 dneh še ni zastavil prvega sata. (To seveda ni pohvalno zame.) — Imam torej s starci vred danes 26 družin. Če bi bilo še bolj srečno, imel bi s starci vred 29 družin. Pripomnim, da sem dobil 3 vnuke prvce po 2·35 kg težke.

Še vse boljše so rojile čebelce mojega najbližjega soseda — čebelarja, člana gospoda J. Zakrajška. Ta je prezimil 18 panjev kranjičev in en panj s premakljivim delom. Kakor sem že omenil je imel prvi roj letos dne 16. maja. Dobil je od vseh prvce in drugce ter 15 tretjakov; 11 prvcev dalo mu je po dva vnuka, eden celo tri. Zanimivo je, da mu je dal eden izmed starcev 5 rojev. Ko sem sam iskal 4. in 5. roj, sem jih sodil za drugca, oziroma za tretjevca. Tako ima danes 69 družin, vštévši 19 starcev, pa je večino tretjevcev združil. Obdržal si je enega tretjaka ter četrtaka, pa menda še ne bo pri tem ostalo. Starec s premakljivim delom dal mu je samo en roj.

Član naše podružnice gosp. Zakrajšek Janez iz Neredja je prezimil osem panjev kranjičev. Izmed teh mu 2 nista rojila, imel je torej 6 prvcev, 6 drugcev in 1 tretjaka; vnuka ni imel nobenega. Prvi roj je imel 26. maja. — Član gosp. Jožef Korošec iz Neredja prezimil je 8 panjev kranjičev. Eden mu ni rojil; dobil je 7 prvcev, 6 drugcev, tretjaka nobenega in pa 3 vnuke. Imel je prve 3 roje 19. maja. — Tema so pa čebelce zelo „pametno“ rojile; sam zase sodim, da bodeta imela prihodnjo pomlad boljše družine kot jaz. Jaz sem se „glasno“ jezil, da so moje čebelce preveč zrojile, „tiho“ sem si pa mislil: čebelce le bogato rojite! Naposled se bom pa — najbrže — »kislo“ držal, ko ne bo „tukaj nič, tam nič.“

Tako gosp. urednik, bom pa končal, da Vas v zlo voljo ne pripravim; bom Vam pa prihodnjič podal še nekaj prepodrobne štatistike o naši čebelarški letini, če bodo naši čebelarji člani tako prijazni, da bodo naznanili svoj naraščaj, in če bode, gospod urednik, blagovolili to za dobro „gor“ vzeti! S. K.

Iz Trboj. Pri nas so čebele letos zelo dobre; nekteri panji so tako težki, da bi bili lahko zadovoljni, če bi v jeseni ne bili slabši. Le to je slabo pri nas, da smo blizo Save, ker vrbovo cvetje je skoro vsako leto nesreča za čebele. Panji, zelo čebelni in močno zasedeni, so bili letos v par dneh skoraj prazni. Ker so bili močno zaleženi, so si kmalo opomogli, vendar prve dobre paše niso mogli izkoristiti. Panji, ki so bili malo bolj čebelni od drugih, so izredno težki. V zadnji tretjini junija je radi neugodnih vetrov paša hitreje ponehavalá kakor navadno: med je začel v panjih zadaj izginjati, a čebele so dobro pripravljene za ajdovo pašo, zakaj slabičev nimamo. Ako bo imela ajda

toliko medenega blagoslova kakor spomladanske cvetlice, potem bomo čebelarji na konju. Pozabljeno bo vse čebelarjevo javkanje, in pritožbe zadnjih slabih čebelarskih let bodo utihnile.

Že več let opazujem, da pri panjih niso vse matice enake. V nekaterih panjih so rumene ter obilnega, dolgega telesa, v drugih pa so bolj črne in manjšega telesa. Ker so se mi prve na zunanji pogled lepše zdele, sem jih večje število vzgajil, a glede njih rodovitnosti ne najdem razločka. Posebno sem se motil nad eno tako temno matico. Mislil sem, da ne bo za rabo, a ravno preden sem začel te vrstice pisati, sem se bil prepričal, da je kljub njeni temni barvi in izredno majhni velikosti vsaki najlepši kos v zaleganju. No pa saj imajo tudi nekatere majhne ženice obilo otrok, včasih še več kot velike in obilne.

Janez Hlebčar.

(Dostavek urednika). Amerikanski čebelarski prvak Frank Benton je trdil, ko je pri meni sam matice izbiral, da mora biti kranjska matica kostanjeve barve in ne rumena, ker le čebelni zarod takih matic je popolnoma siv, kar je pravi znak pristnega kranjskega čebelnega plemena.

Iz Potiskavcev poleg Vidma pri Dobropolju. Sporočim Vam, da so tukaj čebele izvanredno rojile. Letos ni nič pomagalo, naj se jim je prostor tudi povečal, rojile so kljub temu. Druga leta, ako je dobil gerstungovec medišče, skoraj gotovo ni rojil, letos pa vse odkraja, naj ima medišče ali pa ne. Imeniten dan za rojenje je bil 1. junij; ta dan sem imel 16 prvcev. Vse je dalo po 2 do 3 roje, le kakih 6 panjev mi ni rojilo, ker so bili radi griže zelo slabi. Sreča, da sem bil tik pred rojenjem prodal 17 panjev, ker drugač ne vem, kaj bi bilo za prazne panji, ker še sedaj sem jih moral nekaj narediti. Ampak ne vem kaj bo, če ne bode moč kaj sedaj odprodati, ker so ta mesec imele čebele bolj slabo pašo, v juliju pa tako ni nič, ajde tukaj tudi ne sejemo. Da bi se le ne uresničil pregovor, ki pravi. Dosti rojičev, dosti mrličev.

S čebelarskim pozdravom

Janez Meglen, posestnik in čebelar.

Bajtiše pri Borovljah. (Tri matice v enem panju.) Ker sem že več letni ud „Slovenskega čebelarskega društva“, spoznam za svojo dolžnost, Vas enkrat s kakim člankom obiskati, pa posebno, ker se mi je pripetilo nekaj nenavadnega.

Po nasvetu čebelarskih časopisov in posebno gosp. Likozarja, popotnega učitelja, sem namedel zadnjo jesen od treh kranjskih panjev čebel v en dunajski ležeči panj s praznim satjem, ne da bi bil odstranil nepotrebnih matic, misleč, naj si izvolijo same boljšo. Skuhal sem mu navadnega sladkorja, kilogram na liter vode, ter pustil panj brez daljnega pregledovanja usodi. Tudi spomladi ga nisem preiskal, ker se je kazal zelo lepega. Dne 24. maja sem dobil od tega panjů lepega prvca; menim da nad dva kilograma, tehtal ga pa zaradi nekaterih zadržkov nisem. Vsedel se je pet korakov od čebelnjaka v travo v dve kepi. Po kratkem premišljevanju postavim zraven roja prazen, odprt kranjski panj, in čebele so kar takoj hitele vanj. In kaj sem videl? Tri matice, a vse brez kril. Misleč, da je rojil s pevkami, ter da ga bolj obvarujem pred pogubo, če se mu matica na prahi izgubi, sem ga zvečer tistega dne

pretresel v dunajski panj s štirimi izdelanimi sati, drugi okvirji pa so imeli začetke umetnega satja; zdaj sem videl le še dve matici. Drugo jutro, t. j. dne 25. maja sem pregledal starca ter našel od ličinke vse vrste zalege, pet pokritih matičnih celic, nekaj nepokritih, izplojene pa nobene. Dne 27. maja pregledam prvca, najdem v treh satih gosto zalego in zopet dve matici. Danes dne 16. junija pa ima prvec že 13 izdelanih satov. Nameravam mu odvzeti nekaj pokrite zalege, da mu s tem vzamem rojivno misel.

Starec je dal 3. junija drugca 1 kg, in 7. junija trekovca 1:30 kg težkega in še ni posebno oslabel; danes ima že oplojeno matico.

Akoravno že čebelarim nad dvajset let, in se mi je že marsikaj pripetilo, celo raz svoj klobuk sem že roja ogrebal, ali kaj takega pa še vendar ne. Sem radoveden, če se je še komu drugemu kaj podobnega primerilo.

Zdaj pa pozdravljam vse čebelarje in voščim dobro čebelarsko letino, kakršna je bila leta 1834., ko smo bili mi še za morjem.

Ivan Biser, čebelar.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: junij 1909.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Poraba ozir. prebitek	Temperatura			Izletnih dnevov	Dnevov					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne		najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z dežjem s snegom	s solncem			z vetrom	
	Mesečna tretjina														0	1/2	celi		
	1	2	3	1	2	3													
Ilirska Bistrica	248	230	322	18	50	70	80	20	662	28	8	17.7	30	17	—	1	23	6	25
Bitnje pri Boh. Bistrici	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ljubevč pri Idriji	100	—	80	210	220	0.20	30	2	-370	27	9	16.8	30	22	—	7	13	10	25
Metlika	20	—	5	140	197	126	15	2	-438	31	10	20.7	30	17	—	1	26	3	30
Nabrežina	90	120	165	40	70	35	50	21	130	35	14	24.1	30	14	—	1	1	28	24
Podgorje pri Kamniku	400	145	110	30	20	70	100	1	535	30	7	17.4	30	16	—	2	10	18	25
Struge pri Dobropoljah	355	330	145	25	30	45	100	14	710	27	9	17.3	29	11	—	13	6	11	24
Tolmin	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Črtica „—“ v koloni „Temperatura“ znači stopinje mraza, v koloni „Poraba ozir. prebitek“ znači porabo.

Ilirska Bistrica. Naša letina je šla po vodi! Od jeseni sem negovali, varovali in oskrbovali smo ljudstva kolikor in kakor smo znali ter dosegli, da so stala koncem maja na višku, v polni moči, pripravljena na junijsko

pašo. Toda cel mesec zadrževalo jih je vreme doma! Ni ga bilo skoraj dneva brez dežja in vetra! Po dveh dobrih medenih letih pričakovati je bilo letos slabo. Za rojenje bilo je pa razpoloženje vsled malih donosov veliko. Rojivno leto pa po naši metodi ne more nadomestiti medenega. Vsled nizke temperature in nesolčnih dnevov je tudi zapoznelo medeče cvetje. Ž.

Ljubevč. V pričetku mesca se je obetala našim čebelam obila rožnikov a paša, a četrta, oziroma peti dan je začelo deževati in deževalo skoraj vsak dan. Pokvarila se je paša in čebele so bile ovirane pri svojem delu in rojenju. Rojev je bilo v tem mescu petdeset. Tehtani panj je dal dne 6. 1 kg 60 dkg težkega prvca in dne 20. pa 1 kg 50 dkg težkega drugca. Skupni upad znašal je 3 kg 70 dkg torej 60 dkg več kot sta tehtala roja. St. pl. Premerstein.

Metlika. Žalostno je danes moje poročilo. Panj na tehničici je kazal ves mesec upad. 20. t. m. pa sem opazil, da so čebelce bolne in sicer smrtno bolne. Sam „bes“ vedi, kje so staknile gnilobo. In kaj pomeni beseda gniloba, vé menda vsak čebelar, le dal Bog, da bi se o njeni grozovitosti nikdo ne prepričal!

Izkušeni čebelarji, katere sem vprašal za svét, so svetovali, da naj vse zažvepljam. Nisem mogel učiniti tega groznega dejanja. zato sem začel čebelce zdraviti. Med hrano sem jim dajal par kapljic karbolne kisline, v panj pa sem vtaknil kepico bombaževine, nakapljane z najboljšim razkuževalnim sredstvom, „formalinom“. O uspehu bodem sporočil pozneje, za danes pa lahko rečem, da je neprijetni duh skoraj popolnoma izginil, in opaziti ni, da bi se gniloba širila. Barle.

Podgorje. V prvi tretjini je dospela paša na višek. Cvetele so cvetlice po travnikih in akacija. V drugi pa je smreka prav dobro medila. V tretji je cvetela lipa, a stalni južni veter in dež je tako neugodno vplival, da ni bilo nikakega donosa. Vendar se je moglo pri izrojencih povprečno 4 kg medu odvezeti. Med je očitvidno smrekov.

Razvoj rojev je prav povoljen. Delo lepo napreduje, z živaljo in zalogo so dobro preskrbljeni. Nadejamo se, da pridejo dobri v ajdovo pašo. Pri izrojencih se je izredno veliko matic pogubilo. Pregarjanje trotov se je že 20. t. m. pričelo. Sallath.

Struge. S pričetkom tega mesca se je splošno pričelo rojenje, Imeniten dan za to je bil 1. junij: dobil sem ta dan 16 prvccev. Vsled suhega vetrovnega vremena je bila paša bolj pičla, vsled česar so imele matice več prostora za zalego in ljudstva več razpoloženja za rojenje. Vzlic zgodaj nastavljenih medišč so panji po dva do trikrat rojili. Druga in tretja tretjina sta bili vsled vednega deževja glede paše ravno taki kot prva. Komaj so izletele na pašo, pa jih je dež pregnal, tako da so, kakor kaže tehtani roj, nabrale komaj za stavbo satja in za zalego. Kakor se kaže, bomo imeli v krajih brez ajdove paše slabo medeno letino. Štiri kg težak roj, ki stoji sedaj na tehničici, izkazuje komaj nekaj nad 7 kg prebitka. Meglen.

Osrednje čebelarstvo za Bosno in Hercegovino je izdalo svoje letno poročilo, iz katerega so razvidni veliki napredki v razvoju čebelarstva v Bosni in Hercegovini. Društvo, ki ima svoj sedež v Sarajevu, šteje sedaj dvaintrideset podružnic z 2480 člani. Delovanje društva obsega v glavnem sledeče: Izdavanje društvenega glasila „Bosansko-hercegovski težak,“ ki razun iz čebelarstva prinaša pouk iz vseh panog poljedelstva, in sme se o njem reči, da je eden najboljših listov te vrste na slovanskem jugu. Odpošiljanje čebelarskih popotnih učiteljev in prirejanje čebelarskih predavanj in demonstracij, podeljevanje nagrad za posebne zasluge na polju čebelarstva, posredovanje za prodajanje medu itd. Posebne zasluge za napredovanje čebelarstva ima c. in kr. orožniško korno poveljstvo, ki je uvedlo na orožniških postajah po Bosni in Hercegovini vzorne čebelnjake. — Kakor se vidi, je čebeloreja v Bosni zelo razvita; resnica je, da se iz Bosne izvažajo mnogo medu, in da si prebivalstvo služi s tem lepe denarje.

Kako najdejo čebele domov. V Strassburgu je napravil nekdo sledeči zanimivi poizkus: Iz panjů je vzel nekaj čebel, jih zaznamoval ter nesel na razne kraje mesta, kjer jih je izpustil; doma pa je drug opazovalec gledal, kdaj so se vrnile. Škatlico je postavil na dvorišče med visokimi hišami, v ozkih ulicah in sploh v krajih, kamor čebele navadno ne zahajajo in kjer najbrže nobena izpuščenih čebel še ni bila poprej. Starejše čebele so se vzdigale svedrasto od škatlice in še predno so priletele do višine hiš, so že krenile v pravi smeri proti domu, kamor so se po najkrajši črti vrnile. Nekatere čebele pa vendar niso znale domov. To so bile najbrže mladice, ki še doma niso večkrat izletele ali sploh še niso imele krajevnega čuta razvitega; te so škatlico pač obletavale, ali domov niso odletele. Kako neki pa so druge našle domov? Samo vid in vonj jim nista pomagala, ker so še med zidovjem zavile proti domu. Še neki drug čut jih mora voditi. Pa kateri, povej ljubi moj kristjan.

Resje v Ameriko. V Ameriki imajo ponekod izborna čebelarska paša. Imajo razne medeče rastline, kakršnih pri nas nimamo, nimajo pa resja. In zdaj nameravajo tudi to tja naseliti; zasejali bodo za poizkušnjo nekaj neobdelanega sveta v raznih legah.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Podružnica na Robu pri Vel. Laščah. „No, vendar enkrat!“ bodele rekli udeleženci čebelarškega shoda, ki ga je priredila čebelarška podružnica na Robu dne 9. maja. Kajne, kmalu bi bil zadremal, da bi ta za našo podružnico pomenljiv čebelarški shod ostal neobjavljen v našem stanovskem listu. Toda prosim, oprostite vsi, saj veste, da se je kmalu po našem shodu začelo živahno življenje pri naših ljubljenkah! Če bi že drugega dela ne bilo, bilo bi že to dovolj, da čebelar opazuje, kako mu prinašajo „muhe“ obnožje v vsakovrstnih barvah, ta toliko, ona manj. Potem pa roji — ves up čebelarja — —. Človek bi presedel cel dan pri tej živalci, ko bi se tudi druga dela hotela sama obračati kar po vetru.

Naj torej preidem na naš čebelarški shod. Gospod predavatelj Likozar podal nam je mnogo pouka o čebelci in čebelarstvu sploh. Opozoril je na pomen in vrednost naše kranjske čebele. Je najpridnejša, krotka in zelo rada roji. Vsled teh lastnosti je znana po vsem svetu in se razpošilja daleč v inozemstvo, da celo v Ameriko. Priporočal nam je pitanje z razredčenim medom, oziroma s sladkorjem ob času, ko preneha paša ali če nastopi slabo vreme. Da je treba gledati na snago v panjih in v čebelnjaku samem sploh. Gosp. predavatelj nas je s poukom peljal po najvažnejših točkah čebelarstva tekom enega leta. Omenjal je tudi razne čebelne bolezni; med temi najnevarnejša je gniloba. Po tej bolezni okužene čebele prenašajo bacile na razne cvetove in od tod jih zopet druge čebele zanašajo v svoje domove. Na to bolezen je treba paziti tudi pri čebelah, kojih gospodarji niso v čebelarški organizaciji, in jo zatirati. Posebno nas je zanimalo, ko nam je gosp. predavatelj razjasnjeval, kako si lahko vsak čebelar sam na zelo priprost in cen način kuha vosek iz nabranega satja. — Nato se je razvil prost razgovor. G. predavatelj je odgovarjal na razna vprašanja glede čebelarstva. Pravi tudi, da bi bilo dobro, da izkušeni čebelarji prično z naprednim čebelarstvom, da si torej nabavijo panjove s premakljivim delom. Priporočal je med drugim, naj bi očetje čebelarji navajali mladino k veselju do čebelarstva. Ob koncu je opozoril tudi na čebelarško zadruho, nakar sta 2 uda pristopila k zadruzi. — Gospod predavatelj želi mnogo uspeha mladi podružnici in obljubi, da nas prihodnje leto zopet obišče. Za požrtvovalnost in trud bodi mu tukaj izrečena zahvala!

Pohvalno omenjam, da so se razun podružničnih udov shoda udeležili nekateri zelo oddaljeni čebelarji in tudi nekateri prijatelji čebelarstva. S svojo prisotnostjo so pokazali, da se zanimajo za organizacijo čebelarjev. Tudi naš zelo oddaljeni odbornik je prihiteł na shod. Na shodu je bilo tudi več starejših učencev.

Jože Podlogar, tajnik.

Naznanilo.

Čebelarški tečaj v Bohinjski Bisrici se ne bode vršil dne 22. avgusta, kakor je bilo prvotno naznanjeno, marveč šele v septembru, ker sedaj so prepeljane čebele v pašo, in brez čebel se ne more vršiti tečaj. Natančneje objavi. „Slovenski Čebelar“ v prihodnji številki.

Bohinjski čebelarji smo naročili letos posebni vlak, ki nam bo prepeljal dne 16. t. m. kakih 1000 panjev čebel v ajdovo pašo na kranjsko polje in po končani paši zopet nazaj v Bohinj. Bog daj tako pašo, da bomo potrebovali nazaj v Bohinj dva vlaka!

Listnica uredništva.

Gosp. A. P., sv. J. ob T.: Obrnite se na gosp. Babnika v Dravljah, ki Vam postrže lahko kolikor rabite. Do njega je iz Ljubljane pol ure hoda. — Letos so ponekod čebele prav dobro, drugod zelo malo rojile; prosimo obilnih poročil. — Da ni bilo treba v teh dragih časih lista razširiti, smo morali nekaj tvarine odložiti za prihodnjič, kar naj se blagovojno oprosti.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

Prodám 50 panjev čebel v navadnih kranjskih panjih, normalne mere, jako medenih. Cena po dogovoru. Kupci naj se oglašé pismeno ali ustmeno pri Jos. Karčetu, čebelarju, p. Idrija (za gradom št. 16.) No-tranjsko.

Paviljon za 7 panjev dunajskih stojakov, lično izdelan iz močnih desk prodám vsled vožnih razmer. Kdor želi kupiti, oglaší naj se pismeno ali osebno pri podpisanim. — Izdelujem lično in umetno tudi razne vrste paviljone, čebelnjake, kakor tudi druge raznovrstne mizarske stvari. F. Rotek, mizar v Dornovi 43, pošta Možganci, Štajersko. (2—1)

Zaradi drugih nujnih poslov sem primoran svoje čebelarstvo zmanjšati, zato prodám po nizki ceni: **Siminichovo novo** emajlirano izmetalnico — točilo — za 4 Gerst. satnike z držali za satovje iz kranjskih panjev, namesto 52 K za 38 K. **Dve stelaži** z 36 Gerst. panji in več panjev raznih sistemov. — Prodám tudi za jesensko pitanje sladkor v kristalih po 74 h kg; kupujem med in vosek. Iv. Babnik, Dravljje, pošta Št. Vid nad Ljubljano.

Lovskega psa prodá čebelar Ivan Šlibar v Mišačah, pošta Podnart (Gorenjsko). Zaradi preuredbe čebelarstva prodám **12 gerstungovih panjev, z medičji vred**

brez okvirjev. Panji so dobro izdelani in rabljeni komaj eno leto. Cena panju 5 kron. **Jožef Hrabar**, Novokračine, pošta Jelšane, Primorsko. (2—2)
 Naprodaj imam lepo čist, izmetan **spomladanski med**, ki ga razpošiljam v pločevinastih posodah po 4 kg za 6 K 20 h s posodo vred po poštnem povzetju; za pošteno blago popolnoma jamčim. **Franc Ačko** v Finjah na Štajerskem, pošta Slov. Bistrica. (2—2)

Za prihodnjo ajdovo pašo prodam **50—60 rojev**, močnih iz Gerstungovih in panjev na polokvirjih. Polovica jih je v originalnih panjih, drugi so v različnih velikostih. Na željo prodam tudi **20—30 starcev** na Gerstungovih polokvirjih. **Janez Meglen**, posestnik in čebelar v Potiskovcu, pošta Videm pri Dobropoljah. (2—2)
Med, garantiran pitanec, prodaja v škafih razne velikosti po 1 K 16 h kilo. **Miha Zelnik**, Dvorje, pošta Cerklje, Gorenjsko.

Kranjska čebelarska zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med, kot pitanec garantirano zanesljiv, v 5 kg dežicah, poštnine prosto, ajdov po K 7—, **spomladanski svitel** po K 8-50;

umetno satje iz garantirano čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4-50, zaboječek s 3 1/2 kg vsebine za K 16— poštnine prosto.

Pri večjem odjemu znižane cene.
Svojim članom preskrbuje eksportne panji, kot jih je g. Žnuderšič v 1. številki „Slov. Čebelarja“ opisal z okvirji in začetki iz umetnega satja po K 4—.

Trčan svitel spomladanski med plačuje po 1 K 30 h, **ajdov** po 1 K, **voščine** po 1 K 10 h, **vosek** po 3 K 20 h kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruge mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo.

Garantirano zanesljiv, doma pridelani

med - pitanec

5 kg 7 K. Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno satovje

Prodaja: 1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Dober dan, gospod sočebelar! Kaj pa pišete?

Dopisnico na

????

I. avstrijsko - šlezjsko zalogo čebelarskih potrebščin

FRANC SIMMICHU, Jauernig, avstrijska Šlezija

da mi pošlje **zastoj** nov cenik za čebelarstvo in perutninarstvo, ki ima tudi bilježko in zelo poučna mesečna opravila. Moji sosedi dobe od njega **trčalnice**, **panjove**, **umetno satovje**, **lovilnike**, **prašilčke** in **praprave za matično vzgojo**, **kadilnike**, **varovala pred pikom**, **praprave za umetno lego jajc**, **pitalnike** in **napajalnike**, **poizkuševalce za jajca**, **žičaste mreže** itd. in so bili zelo zadovoljni s ceno in blagom, zatorej bom vprihodnje tudi **jaz dobival** blago od te tvrdke.

Udina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ **Fr. Rojinu**, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik **Mihael Rožanec**. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo“.

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.